

Abstrakt

Diplomová práce se zabývá otázkami mezinárodního práva soukromého spojenými se vznikem internetu a jeho využitím k obchodování. Jelikož je internet novým médiem, přináší jeho využití k obchodování nové situace, které musí právo řešit. Je otázkou, zda je lze úspěšně vyřešit přizpůsobením stávající právní úpravy, či si internet vynutí úpravu novou.

V práci jsou nejdříve popsány specifické charakteristiky internetu, jako jsou nízké náklady oslovení uživatelů bez ohledu na jejich geografické umístění, či možnost prodeje zboží v digitalizované podobě, a jejich právní důsledky. Následně se zabývá principy, ze kterých vychází odlišný přístup států angloamerické a kontinentální právní kultury k určování pravomoci soudů a porovnává jejich flexibilitu. Zkoumá pravidla určování příslušnosti soudů stanovená v Nařízení Brusel I ve vztahu k elektronickému obchodu a zejména spotřebitelským smlouvám. Tato pevně daná pravidla směřující k předvídatelnosti určení státu fóra se v době internetu setkávají s obtížemi, které se snaží překlenout autonomní výklad Evropského soudního dvora.

V další části práce popisuje, jak se s nástupem internetu vyrovnaly soudy Spojených států, kde široká diskreční pravomoc umožňuje flexibilně reagovat na technologický vývoj, a jak se vyvíjela judikatura týkající se výkonu jurisdikce ve sporech spojených s internetem.

Pro potřeby právní jistoty a předvídatelnosti se jako nejvýhodnější ukazuje přístup požadující pro uplatnění jurisdikce směřování komerčních aktivit do státu, jehož pravomoci má být žalovaný podřízen. Takový požadavek přijalo Nařízení u spotřebitelských smluv, není-li žalovaným spotřebitel a soudy Spojených států je aplikují při výkonu speciální osobní pravomoci. U smluv ostatních je v Nařízení kritériem pro určení jurisdikce stanoveno místo plnění, které se u digitalizovaně dodávaného zboží a poskytovaných služeb ukazuje jako kritérium vyvolávající otázky a tedy z hlediska předvídatelnosti a právní jistoty nevhodné.

V závěrečné části práce je poukázáno na možná řešení nepředvídatelnosti výkonu pravomoci nad osobami využívajícími internet k podnikání. Řešení mohou spočívat v omezení států do nichž provozovatel webových stránek směřuje své aktivity, či ve vytvoření specifických metod řešení sporů plynoucích z obchodování na internetu.